

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: 3 miasta w 1 dzień: Oświęcim- Bieruń- Łędziny

czas trwania: 1 dzień, typ: samochodowa, liczba miejsc: 8, stopień trudności:
łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Na pograniczu województw małopolskiego i śląskiego znajdują się trzy niewielkie lecz warte odwiedzenia miasteczka. Oświęcim, terytorialnie należący do województwa małopolskiego, znany jest przede wszystkim z obóz koncentracyjny Auschwitz-Birkenau. Warto jednak na niego spojrzeć od innej strony i zobaczyć jakie zabytki i urokliwe miejsca w sobie kryje. Okazała budowla w centrum starego miasta jest XIV wieczny kompleks kościelno- klasztorny o gotyckim charakterze. Tuż przy nim znajduje się kaplica św. Jacka. Następnym obiektem na tracie jest kościół p. w. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny- pierwszy kościół miasta Oświęcim. Obecny murowany kościół stoi w miejscu świątyni pochodzącej z XII wieku. Kościół ten sąsiaduje z jednym z najpiękniejszych zabytków; malowniczym, górującym nad miastem zamkiem obronnym. Obecnie w zamku znajdują się zbiory Historyczno-Etnograficzne Ziemi Oświęcimskiej, udostępniona do zwiedzania jest również jego wieża, z której rozpościera się widok na miasto oraz przepływającą w pobliżu Sołę. Rzeka oraz znajdujące się nad nią łęgi należą do Zespołu Przyrodniczo- Krajobrazowego "Dolina Rzeki Soły" i są idealnym miejscem na spacer. Z Oświęcimia wyjeżdżamy ulicą Stanisława Konarskiego, a następnie Śląską i Warszawską udajemy się w kierunku Bierunia. W starej części Bierunia zobaczyć można powstały prawdopodobnie na początku XVII wieku drewniany kościół św. Walentego, potocznie zwany "Walencinkiem". Kolejnym ciekawym zabytkiem Bierunia jest mieszczący się przy ulicy Kopcowej średniowieczny Kopiec- pozostałość dawnego grodu leżącego przy trakcie solnym Kraków- Wrocław, ze znajdującą się na nim kapliczką domkową z figurą św. Jana Nepomucena. Mimo, iż kopiec znajduje się na terenie prywatnym jest dobrze widoczny z drogi a raz do roku (podczas nabożeństwa majowego) udostępniany do zwiedzania. W pobliżu niewielkiego bieruńskiego rynku znajduje się parafialny kościół p.w. św. Bartłomieja, w bliskim jego sąsiedztwie jest również kolejna kapliczka domkowa z figurą św. Jana Nepomucena. Z Bierunia wyjeżdżamy ulicą wylotową, a następnie Lędzińską w kierunku Lędzin, gdzie na Wzgórzu Klimont znajduje się widoczny z daleka kościół p.w. św. Klemensa. Według legend wzgórze to było średniowiecznym miejscem kultu pogańskiego, zwanym wówczas Górką Piorunową. Obecny kościół św. Klemensa pochodzi z drugiej połowy XVIII wieku, jednakże pierwsza, drewniana świątynia wymieniana jest w dokumentach z XIII wieku. Ze wzgórza Klimont rozpościera się widok na całą okolicę- przy dobrej widoczności zobaczyć można nawet Katowice.

Program wycieczki

Oświęcim

Zespół kościoła Salezjanów

Kościół Matki Bożej Wspomożenia Wiernych powstał w pierwszej połowie XIV w. jako kościół klasztorny dominikanów pw. Świętego Krzyża. W XVI w. został zniszczony pożarami (w 1519 i 1564 r.). Prawdopodobnie w tym okresie, przez pewien czas, znajdował się w rękach innowierców. Z początkiem XVII w. został przez dominikanów częściowo odremontowany. W lutym 1656 r. wojska szwedzkie spaliły miasto i zniszczyły zamek oświęcimski, został także poważnie zniszczony pożarem kościół i klasztor dominikanów. Na mocy dekretu cesarza austriackiego Józefa II z 12 stycznia 1782 r. dokonano kasaty zakonów w państwie habsburskim, w tym i dominikańskiego, przeznaczając opuszczone obiekty na sprzedaż. Pozostawione bez opieki budynki popadły w ruinę. W 1898 r. przybyli z Turynu do Oświęcimia pierwsi salezjanie - Polacy, którzy rozpoczęli odbudowę kościoła, zmieniając jednocześnie jego wezwanie na Matki Bożej Wspomożenia Wiernych. W latach 1901-1902 nastąpiła budowa zakładu wychowawczego, który obecnie nosi imię św. Jana Bosko. W 1906 r. prace budowlane przerwano, prowadzono natomiast prace wewnątrz kościoła. Wybudowano osiem ołtarzy pod galeriami, które były dziełem włoskiego profesora Minghetiego. W okresie międzywojennym, w 1921 r. zbudowano w kościele chór, a w 1923 r. zostały poświęcone kościelne dzwony, zabrane później przez okupanta niemieckiego w 1942 r. W 1953 r. przeprowadzono generalny remont kościoła, a w 1958 r. zbudowano 37-głosowe organy, gruntownie odremontowane w latach 1971-1976. W latach 1962-1964 zbudowano nowy ołtarz główny, w którym umieszczono dawny obraz MB Wspomożycielki Wiernych. W kolejnych latach kościół otrzymał w miejsce drewnianej podłogi marmurową posadzkę, dębowe ławki oraz wspinał witraże. W latach 1975-1984 od strony zachodniej dobudowano nową, trzecią część świątyni, i w ten sposób została ostatecznie ukształtowana architektoniczna sylwetka kościoła.

50°02'12"N 19°13'12"E | na mapie:A

Oświęcim

Późnogotycki kościół Wniebowzięcia NMP (ok. 1417)

Późnogotycki kościół Wniebowzięcia NMP powstały ok. 1417 roku znajduje się w północnej części miasta przy ulicy Dąbrowskiego, w bliskim sąsiedztwie zamku. Pierwsze wzmianki o tym kościele pochodzą z XII wieku. Prawdopodobnie wówczas był to kościół drewniany, który spłonął podczas najazdu Tatarów. Kościół Wniebowzięcia NMP był wielokrotnie przebudowywany m.in. w stylu barokowym w 1681 roku oraz restaurowany po pożarze 1863-1867, natomiast wieża została dobudowana w latach 1863-1877.

Jest to kościół murowany, orientowany, trójnawowy - nawa główna otwarta na nawy boczne arkadami prostokątnymi z dekoracją pilastrową. W kościele znajdują się kaplica Chrystusa ukrzyżowanego oraz niewielka kaplica św. Maksymiliana Kolbego, barokowe figury św. Piotra i Pawła, murowana chrzcielnica pochodząca z 1613 roku. Podczas II wojny światowej budynek przykościelnej plebanii był siedzibą gestapo.

50°02'22"N 19°13'17"E | na mapie:B

Oświęcim

Zamek

Gotycki zamek książęcy zlokalizowany jest na wzgórzu, które w czasach pogańskich miało stanowić miejsce kultu.

Należy do czołowych zabytków średniowiecznej architektury obronnej. Do dziś zachował wieżę z przełomu XIII i XIV w., będącą jedną z najwcześniejszych budowli ceglanych w Małopolsce.

Kompleks budowli pochodzących z XV-XX w. oraz konfiguracja wzgórza zamkowego stanowią dobry przykład powiązania architektury obronnej z miastem. Na przestrzeni wieków obiekt pełnił najróżniejsze funkcje, m.in. był siedzibą kasztelana, później książąt oświęcimskich, starostów królewskich, władz powiatowych i miejskich. Obecnie w jego części południowej znajdują się Zbiory Historyczno-Etnograficzne Ziemi Oświęcimskiej. W zamku gościło wiele znakomitych osobistości (np. w 1454 r. zatrzymała się tutaj w drodze do Krakowa Elżbieta Rakuszanka, przyszła żona Kazimierza Jagiellończyka, zwana później "matką królów").

50°02'23"N 19°13'09"E | na mapie:C

Oświęcim

Soła

Rzeka Soła jest największym walorem przyrodniczym i krajobrazowym w Oświęcimiu (dł. 88,9 km). Przepływa m.in. przez Kotlinę Żywiecką, Beskid Mały i Pogórze Śląskie. Rzeka jest pierwszym dużym prawobrzeżnym dopływem Wisły. Soła leżąca w granicach Oświęcimia należy do Zespołu Przyrodniczo - Krajobrazowego "Dolina rzeki Soły". Znaczna część tego obszaru to użytki ekologiczne, chroniące lasy wierzbowo-topolowe; są to - Łęg Stare Stawy, Łęg Za Torami, Łęg Kamieniec oraz Łęg Błonie.

50°02'17"N 19°12'60"E | na mapie:D

Bieruń

Bieruń Stary - Sanktuarium św. Walentego

Drewniany kościół św. Walentego (XVI/XVII w.), odbudowany po pożarze 1971-1972; od 13 lutego 2015 sanktuarium; organy 1698.

Kult św. Walentego w Bieruniu wywodzi się od średniowiecza, kiedy powstała śpiewana tutaj do dzisiaj pieśń „O tym św. Walencinie”. Nabożeństwo ku jego czci znane jest na Ziemi Śląskiej od XVII wieku i zaliczany jest do czternastu Świętych Wspomożycieli, czyli uznanych przez Kościół katolicki za tych których wstawiennictwo u Boga uważa się za najskuteczniejsze w przypadku choroby. Święty Walenty, jest patronem ludzi chorych na choroby umysłowe uznawane powszechnie w tym czasie za znamiona obłądki, czy wręcz opętania, a także osoby mające padaczkę. Miał pod swoją opieką także zabójców, samobójców, czyli tych, którym religia katolicka odmawiała tradycyjnego kościelnego obrzędu.

Z istnieniem kościoła św. Walentego w Bieruniu wiąże się kilka niecodziennych historii. Pierwszą z nich jest fakt, że pierwszy, wybudowany prawdopodobnie jak pisze w swoich kronikach Jan Długosz, w roku 1407, powstał z fundacji księżnej Heleny, która otrzymała księstwo pszczyńskie jako wiano od księcia Jana II. W 1677r. całe miasto objął tragiczny w skutkach pożar, który oszczędził jako jedyną budowlę, właśnie ten kościółek.

Kolejnym zdarzeniem, przypisywanym wstawiennictwu św. Walentego i wiążącym się z istnieniem kościoła jest uchronienie miasta przed panującą w 1831r. zarazą. Szerząca się w Europie epidemia cholery, która objęła prawie całą Polskę, dziwnym i nieprawdopodobnym zbiegiem okoliczności ominęła Bieruń. Było to przyczynkiem do uczynienia dnia św. Walentego dniem pielgrzymek z bliższej i dalszej okolicy. Wtedy powstała, utrzymana do dziś tradycja obchodów odpustu w dniu 14 lutego każdego roku, które ściągają do Bierunia tłumy wierzących.

Przechowywana w kościele relikwia św. Walentego jest

przedmiotem kultu i rokrocznie podczas odprawianej przez biskupa sumy odpustowej całe rzesze wiernych idących na kolanach wokół ołtarza całują ją.

50°05'23"N 19°05'36"E | na mapie:E

Bieruń

Średniowieczny kopiec z barokową kaplicą św. Jana Nepomucena

W starej części Bierunia znajduje się bardzo ciekawy zabytek. Początkowo wzrok przykuwa barokowa kaplica z figurą św. Jana Nepomucena, znajdująca się na niewielkim wzniesieniu na terenie prywatnym. Jednak nie tylko ona jest warta obejrzenia - ciekawe jest również wzniesienie, na którym jest usytuowana ponieważ nie jest to zwyczajne wzniesienie, a najstarszy zabytek Bierunia.

Kopiec ten to średniowieczny, datowany na X wiek gród, będący niegdyś samodzielną gminą polityczną z własnym herbem. Gródek ten miał pełnić funkcje obronne. Swoim kształtem kopiec przypomina zaokrąglony czworobok o świątym szczycie a jego wysokość wynosi około 5 metrów.

Przy ulicy Kopcowej umieszczona jest informacja, że kopiec znajdował się na szlaku solnym Kraków- Wrocław. Kopiec jest dostępny dla zwiedzających tylko raz w roku, podczas jednego z nabożeństw majowych.

50°05'25"N 19°05'21"E | na mapie:F

Bieruń

Kościół św. Bartłomieja Apostoła z 2 poł. XVIII w.

Pierwotnie na miejscu obecnego murowanego kościoła pw. św. Bartłomieja Apostoła znajdował się drewniany kościół, datowany na 1440 rok. Do XVII wieku kościół pełnił funkcję filii parafii w Lędzinach. W 1677 roku kościół spłonął, a jego odbudowa i konsekracja miały miejsce w 1680 roku. Wraz z powiększającą się liczbą wiernych na tych terenach, po stu latach kościół został przebudowany w stylu barokowym. W połowie XIX wieku, z powodu kolejnego pożaru dokonano następnej przebudowy, również powiększając rozmiary świątyni. Ostatni remont miał miejsce po II wojnie światowej, kościół został wtedy uszkodzony przez działa artyleryjskie.

Od 1955 roku w okresie Świąt Bożego Narodzenia co roku w kościele wystawiana jest ruchoma szopka zbudowana przez mieszkańców Bierunia.

50°05'33"N 19°05'34"E | na mapie:G

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
sobota 24 sierpnia 2024 18:13:16

Lędziny Kościół św. Klemensa (XVIII w.)

Kościół św. Klemensa (XVIII w.). kościół parafialny św. Klemensa w Lędzinach, znajdujący się na tzw. Górcie św. Klemensa, potocznie nazywanej Klimontem, jest zabytkiem - pomnikiem reprezentującym jedną z najstarszych tradycji chrześcijaństwa na terenie archidiecezji katowickiej. Udukuementowana tradycja wiąże to miejsce z działalnością Apostołów Słowian. Pierwsze wzmianki o istnieniu tego kościoła sięgają już roku 1241, zaś sama parafia powołana została do życia w roku 1325. Obecny kościół barokowy, jednonawowy z wieżą został zbudowany na miejscu drewnianego w roku 1769. Do najstarszych elementów wyposażenia kościoła można zaliczyć chrzcielnicę z roku 1657, relikwiarz w kształcie drewnianej ręki oraz żyrandol z roku 1792, wykonany w hucie szkła w Wesołej. Na uwagę zasługuje również pochodzący z około 1803 roku ołtarz główny autorstwa mistrza Schefflera z Krakowa.

50°07'15"N 19°06'11"E | na mapie:H

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): fot. arch. CIT w Oświęcimiu, fot. arch. CIT w Oświęcimiu, fot. arch. CIT w Oświęcimiu, fot. arch. CIT w Oświęcimiu, fot. K. Chojnacki, KeepTalking, Jurek K, wycieczkowicz

Trasa dodana przez: skrzacik13